

КИМ ТИ ХОЧЕШ БУТИ?

«МОЇ однокласники — випускники Ревівської восьмирічної школи нещодавно склали екзамени. Багато шляхів відкрито перед нами. Але найпочесніший серед них — безпосередня робота на виробництві, на ударному фронті комуністичного будівництва — в сільському господарстві.

Я разом з своїми однокласниками — Олександром Данилейко, Ганною Збираник, Марією Стороженко вирішили піти працювати в рідну артілю... Одноразово продовжуватимемо навчання у вечірній школі сільської молоді».

Прості слова, але скільки невідомої широти в цьому листі, що його пише від імені своїх однокласників Є. Гармаш з Новогеорґієвського району.

Як же не вітати таке правильне рішення? Нинішнє покоління молоді здійснює програму будівництва комунізму і житиме у суспільстві, де труд стане життєвою потребою, де зітруться грані між розумовою і фізичною працею. Але, юні лузі, пам'ятайте — замало тільки любити труд. Треба вибрати собі професію до душі. І не випадково, що у кожного, хто встане зачиняє за собою двері школи, виникає багато хвилювань: куди піти, ким стати, яку облюбувати спеціальність?

У нас є немало красивих професій. Але кого б з сьогоднішніх випускників ви не запитали: «Ким ти хочеш бути?», кожний неодмінно, перш за все, скаже: «Хочу стати людиною, людиною корисною нашому суспільству».

Так, це велика і почесна посада — бути насамперед людиною з великої літери. А шлях цей лежить через працю творчу, звичайну.

Здавна відомо, що будьяка праця почесна і гідна поваги, якщо вона тобі до вподоби, йде на користь людям. Саме цією глибокою мудрістю керуються минулорічні випускники Новомиргородської середньої школи № 4. За невеликим винятком всім класом пішли вони працювати на ферми, у тракторні бригади. Тут дістали перший трудовий гарт, пізнали радість перемоги, і впевнено торують дальший шлях на життєвій ниві. Діна Тібекіна, Таня Каточ, Надя Ковален-

ко, Люба Морозова, які працюють доярками в Новомиргородській артілі ім. Чкалова, успішно вступили на заочний відділ Української сільськогосподарської академії. Отже, у нас праця невіддільна від навчання. Ось і сьогодні на третій сторінці розповідається про завидну трудову долю випускників Первозаванської школи. А таких прикладів можна навести безліч.

Свого часу великий пролетарський письменник О. М. Горький писав, що «...треба любити те, що робиш, і тоді праця, навіть найгрубіша, піднімається до творчості». Погляньте, яких висот у труді досягли наші славновісні маяки механізатори О. В. Гіталов, В. Яковлев, гідробудівник М. Д. Карпов. Та хіба тільки вони? Ось люди, які служать кожному з нас взірцем у виборі сфери трудової діяльності!

Ніхто не стане заперечувати — юність мрійлива. Одному хочеться водити океанські кораблі, в операційній вступати у двобій зі смертю, піднімати в небі сріблясті лайнери, управляти атомним реактором. Досягти заповітної мрії може кожний. Але для цього треба трудитися і вчитися, вчитися і трудитися. І тут перше слово повинно бути за

вчителями, комсомольськими організаціями, райкомамі і міськомрами комсомолу. Нічого гріха таїти: у нас ще принагідно проводяться вечори і диспути про майбутні професії, школи знайомлять учнів з працею, але, як правило, на одному якомусь підприємстві.

Тож і буває іноді так, що коли перед випускником постає питання: «Ким бути?», дехто заходить в тупик. Інші за настановами своїх жалісливих батьків норвлять влаштуватися так, щоб, як кажуть, поменше зробити і більше заробити, вишукують якогось «вігідного» заняття, «теплого» містечка. Треба давати рішучу відсіч таким обивательським вянням.

В нашій країні кожна професія почесна, кожна важлива. А романтика є всюди, якщо трудишся з любов'ю, з волюнтеризмом. Є крайня необхідність у тому, щоб комсомольські працівники, педагогічні колективи планомірно знайомили школярів з підприємствами, роз'яснювали приналежність кожної професії, влаштовували консультації по вибору спеціальностей, дні відкритих дверей, екскурсії в цехи, на ферми, практикували зустрічі з ветеранами праці.

Тоді кожний юнак і дівчина зможуть чітко і задоволено визначити своє місце в лавах багатомільйонної армії будівників комунізму.

МОЛОДАКІ КОМУНАР

Пролетарі всіх країн, єднайтеся!

Рік видання VI № 78 (585)

Середа, 27 червня 1962 р.

Ціна 2 коп.

ПІДПИСАННЯ СПІЛЬНОЇ ЗАЯВИ ПАРТІЙНО-УРЯДОВИХ ДЕЛЕГАЦІЙ РАДЯНСЬКОГО СОЮЗУ І РУМУНСЬКОЇ НАРОДНОЇ РЕСПУБЛІКИ

БУХАРЕСТ, 24. (ТАРС). Сьогодні тут після завершення переговорів було підписано спільну заяву партійно-урядових делегацій Радянського Союзу і Румунської Народної Республіки.

Спільну заяву підписали глава радянської партійно-урядової делегації, Перший секретар ЦК КПРС, Голова Ради Міністрів СРСР М. С. Хрущов і перший секретар ЦК РРП, Голова Державної Ради Г. Георґіу-Деж.

БРАТЕРСЬКИЙ ВІЗИТ ЗАВЕРШЕНО

МОСКВА, 25. (ТАРС). Сьогодні в Москву з Бухареста повернулася радянська партійно-урядова делегація на чолі з М. С. Хрущовим, яка перебувала в братній Румунії з візитом дружби.

На Шереметьєвському аеродромі делегацію зустрічали численні представники трудящих столиці, т. Л. І. Брежнев, Г. І. Воронов, А. П. Кириленко, О. В. Куусінен, А. І. Мікоян, Д. С. Полянський, М. А. Сусллов, М. М. Шверник, П. Н. Демі-

чев, Л. Ф. Ільчов, Б. М. Пономарьов, О. М. Шелепін, міністри СРСР, члени ЦК КПРС, депутати Верховних Рад СРСР і союзних республік, керівники партійних і радянських організацій Москви і Московської області, співробітники Румунського посольства в Москві, дипломати інших зарубіжних країн.

Зустрічаючи сердечно вітали М. С. Хрущова та інших членів партійно-урядової делегації.

НАРАДА ПРАЦІВНИКІВ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ВИРОБНИЧИХ УПРАВЛІНЬ РАЙОНІВ ЦЕНТРУ

МОСКВА, 26. (ТАРС). Сьогодні у Великому Кремльському палаці відкрився нарада працівників територіальних виробничих управлінь районів Центру Російської Федерації.

У роботі наради беруть участь начальники територіальних виробничих управлінь, партторги, комсорги, інспектори, редактори газет, керівники партійних, комсомольських, профспілкових і сільськогосподарських органів областей і автономних республік, представники республіканських міністерств і відомств — всього 1500 чоловік.

Бурхливими оплесками зустрічають учасники наради появу в президії товаришів: Г. І. Воронова, А. П. Кириленка, Д. С. Полянського, М. С. Хрущова.

Нараду відкриває член Президії ЦК КПРС, Голова Ради Міністрів РРФСР Д. С. Полянський.

З доповіддю про перші підсумки роботи територіальних виробничих управлінь і завдання по виконанню рішень березневого Пленуму ЦК КПРС виступив член Президії ЦК КПРС, перший заступник голови Бюро ЦК КПРС по РРФСР Г. І. Воронов.

(ТАРС).

НА ЛОНІ ПРИРОДИ

Куба зустрічає своїх синів

ГАВАНА, 26. (ТАРС). Гавана урочисто і радісно зустріла молодих кубинських селян, які вчилися і працювали протягом року на полях і в сільськогосподарських учбових закладах Радянського Союзу.

Коли теплохід «Грузія», наближався до Гавани, простору набережню Гаванської затоки заповнили маси святково настроєних людей.

На причалі «Сьерра — Маестра», біля якого пришвартувалася «Грузія», величезними літерами написано: «Фідель і Микита», «Мир і дружба».

Разом з рідними, друзями і численними трудящими Гавани, кубинську молодь зустрічали члени уряду і Національного керівництва Об'єднаних революційних організацій Куби.

Урочистий мітинг відкрився виконанням державних гімнів Республіки Куба і Радянського Союзу.

— Усі ми, — сказав у своїй промові генеральний секретар Спілки молодих комуністів Куби Джоель Іглесіас, — дуже добре розуміємо, яку величезну користь принесе Кубі знання, набуті нашою молоддю у великій країні соціалізму. Ми впевнені, що ці знання допоможуть розвиткові нашого сільськогосподарського виробництва, будівництву соціалізму на Кубі.

Джоель Іглесіас від імені усієї молоді Куби висловив сердечну подяку радянському народові і Радянському урядові за братерський прийом і піклування, якими були оточені в Радянському Союзі кубинські юнаки.

Довго не стихали оплески, коли на трибуну піднявся Роландо Альварес Мартінес, що дістав у Радянському Союзі спеціальність механізатора сільського господарства. Він виступив за дорученням усіх своїх товаришів, з якими провів рік у Радянській країні.

— Ми повертаємось на батьківщину, — сказав він, — з новими великими знаннями, щоб віддати їх справі нашої революції. Ми щасливі, що нам випала честь вчитись у Радянському Союзі. Ми запевняємо народ Куби, що всі наші сили, весь той багатющий досвід, який ми набули у радянських друзів, належать нашій спільній справі будівництва соціалізму.

Свій виступ Роландо Мартінес закінчив здоров-

цею на честь Комуністичної партії Радянського Союзу, на честь Ленінського комсомолу, на честь великої і нерушимої дружби братніх кубинського і радянського народів.

З промовою виступив також представник ЦК ВЛКСМ Андрій Павлов, що супроводив кубинську молодь до Гавани.

Від імені революційного уряду Куби, Об'єднаних революційних організацій і всього народу країни, заявив Карлос Рафаель Родрігес, я хочу сказати велике спасибі радянському народові, Комуністичній партії Радянського Союзу і Радянському урядові, які прийняли наших селян як синів і братів. Ми ніколи не забудемо тієї допомоги, яку подав і подає нам наш великий друг — Радянський Союз.

Звертаючись до юнаків, що навчалися у Радянській країні, промовець підкреслює: «У Радянському Союзі ви познайомилися з новим світом — світом соціалізму, в якому людство бачить свою надію і який наш народ хоче побудувати тут, у себе на батьківщині».

Мітинг закінчився виконанням «Інтернаціоналу».

МІСТО прокинулось від пісні. Дзвінкою комсомольської пісні, яку виводили юнаки і дівчата. Пісня подинула вулицями міста і ще довго доносилася вдалині. То хлопці й дівчата Кіровограда везли з собою пісню в Нерубайський ліс, де відбулося велике молодіжне гуляння.

Колона машин мчить бистим степовим шляхом. В Підлісному — зупинка. Юнаки і дівчат зустрічає колишній командир партизанського загону Семен Іванович Долженко. Біля пам'ятника загиблим партизанам відбувся невеличкий мітинг.

— Пройдешмо через Підлісне, — говорить секретар Кіровоградського міського ЛКСМУ В. Сокуренок, — ми не могли не зупинитись тут. Всім добре відомо, що в роки Великої Вітчизняної війни наші народні месники тут проявили чудеса героїзму. Вишанусмо пам'ять тих, хто загинув в нерівній боротьбі. Загинув, щоб ми могли сьогодні добре жити, радісно відзначати світле свято юності.

На мітингу виступив С. І. Долженко.

Потім на могилу загиблих партизанів було покладено вінки. Після огляду сільського музею партизанської слави молодь вийшла в ліс. В мальовничому місці зупинилася колона. Зелена гущавина сповнилася новими для лісу шумами —

людськими голосами, музикою.

На узліссі збиралась група молоді. Баяніст клубу міськхарчоторгу Павло Макаров розтягує міхи баяна, лише ніжна мелодія. Секретар комсомольської організації торгово-кулінарної школи інструктор Галина Присяжнюк (НА НАШОМУ ЗНІМКУ ЗЛІВА) і учениця школи Неля Гульдас заспівають.

Поруч з ними на пеньку присіли студент педінституту Семен Косоговор і лаборант торгово-кулінарної школи Олена Кудря. Про що вони розмовляють? А втім, не будемо заважати їм...

Трохи віддалік пари кружляють в легкому вальсі. Іншим більш до вподоби ієри. Слюсар заводу «Червона зірка» Валентин Мамаліженко захопився фотографуванням так, що й забув, що в півці всього 36 кадрів.

Веселиться, співає молодість. Своє свято відзначають ті, хто працює ударною примножує багатство країни.

В ОБЛАСНОМУ центрі того чудового літнього дня відзначали День молоді юнаки і дівчата, які не поїхали в ліс. В міському саду, в парку імені Леніна і на Новомиколаївці, на відкритих естрадах і площах

міста виступали колективи художньої самодіяльності, відбулись масові гуляння молоді.

НОВА ПРАГА (наш позаштатний кореспондент Г. Філатов). Лише вчора небо було вкрито свинцевосіріми хмарами. Пройшли дощі. А сьогодні, в День радянської молоді ласкаво пригріло сонечко. Десятки машин, прикрашених живими квітами, транспарантами, прапорами направились в Пантазійський ліс. Тут відбулося велике гуляння.

Розлогі дуби, кучеряві клени ваблять своєю прохолодою. В природній чаші амфітеатру розташувалась святкова прибрана сцена.

Зведений хор району, який диригує Тамара Василівна Ковтун, виконує «Пісню про партію», «Пісню про тривожну молодість», українські народні пісні. Показують своє мистецтво артисти з народу — учасники художньої самодіяльності Пантазійського, Мошоринського, Червоноярського, Вершино-Мурзинківського сільських клубів.

Після концерту машини розвезли по селах трудівників колгоспних ланів, які чудово відзначували День радянської молоді.

Масові гуляння, вечори відпочинку відбулися в День радянської молоді в усіх містах і селах області.

висоту 20 — 24 метри подає будівельникам цеглу чи розчин, простояє козловий кран. Та ось розпочали установку колон монтажники. Для монтажу лише однієї колони необхідно мінімум дві

людське око, не заперечує і секретар комітету комсомолу О. Москаленко. Роботою первинної організації і «діяльністю» штабу не задоволені не тільки керівники будови, а й сама молодь. Та й про яку

будівельного комітету виявилось, що за пір року бригада лише один раз виконала змінне завдання. Довелось утриматися від спокусливого наміру. На знайшла постійної прописки серед молоді бу-

Орджоникиши ПИШУТЬ

На околиці Новоукраїнки, в степу, за останні чотири роки

ДОКИ Ж ТАК ТРИВАТИМЕ?

вирісло велике робітниче містечко. Житловий масив дво-і триповерхових будинків піднімався вгору одночасно з промисловими об'єктами.

Та коли до пуску цукрового комбінату залишилися лічені місяці, темп будівельних і монтажних робіт помітно згас. Якщо на сьогодні закінчені основні роботи в сокоочисному і продуктовому цехах, то інші, не менш важливі роботи на дільницях головного корпусу поставлені під загрозу.

В головному корпусі і на теплоелектроцентралі будови, крім арматурників і монтажників, великий комплекс робіт виконують бетонники, муляри і штукатури. Штукатури використовують продуктивно лише 4 — 5 годин за зміну. А

все походить від неймовірно низької організації праці, особливо на бетонно-розчинному вузлі, де роботами керує т. Король. Нерідко трапляється, коли окремі бригади будівельного об'єкту, з-за відсутності розчину, більшу частину робочого дня (не без відомого начальника будівництва т. Смагляка і головного інженера т. Костіна) працюють на випадкових роботах: чистять колодязі, підмітають в цехах, вносять будівельні відходи з приміщень. І лише за півгодини до закінчення зміни підвозять розчин. Доводиться працювати в другу зміну — до 7—8 годин ввечера.

Доставлена з запізненням суміш, інколи залишається на будівельному майданчику до наступного дня, пересихає. Гірше того, розчин на вузлі завідома пригтовляється низької якості. Первинний матеріал не перевіряється на вібриситат, і штукатурні одержують вапняний розчин вперемішку з щаблем. Така робота розчинного вузла особливо далася взнаки бригаді штукатурів т. Сергієнко, яка тинкує стіни побутових приміщень головного корпусу.

Неузгодженість між супідрядними організаціями і генпідрядником (будівельне управління Кіровоградського тресту «Цукроспецбуд») гальмує окремі роботи на тому ж таки головному корпусі.

ПОРУЧ з приміщенням буякопереробного цеху знаходиться два крани: козловий і баштовий (перший механізм у розпорядженні супідрядної організації). В той час, коли баштовий на

години. Працює козловий кран, а баштовий стоїть. Без діла просиджують і тринадцять мулярів з бригади М. Богаченка. Цегли їм ще вистачить для виконання роботи, зате розчину бракує. І його ніяк подати. А вже баштовому крану заважає подати розчин козловий. Тут би можна організувати роботу в дві зміни: мулярів — в першу, монтажників — в другу. Та над цим, на жаль, ніхто не замислюється. Кожна організація поспішає виконати свою роботу раніше сусіда. Загальний же стан справ на об'єкті їх не хвилює. Навіть, коли простоюють механізми супідрядних організацій, допомогти будівельникам перші відмовляються.

МОЖНА ще перелічити не одну роботу, з якою не поспішають спеціалісти будівельного управління, і цим самим не дають можливості працювати електрикам, ізолювальникам, монтажникам. Досі, наприклад, для прокладання кабелів на промисловому об'єкті не ринуться траншеї, не проводиться випробування галереї між головним корпусом і теплоелектроцентраллю.

Окремі роботи на об'єкті «заморожуються» не лише через нерозпорядливість керівників будівництва. Перед новоукраїнськими будівельниками у великому боргу Черкаський раднагосп. Для прокладання досить важливих комунікацій відділ матеріально-технічного постачання раднагоспу (начальник т. Котилівець) досі не поставив будові залізни, залізобетонні і чавунні труби різного діаметра. «По столовій ложці» надсилає збірний залізобетон і Кіровоградський завод залізобетонних виробів.

Яку ж участь в налагодженні робіт на будові бере комсомольська організація і ударний комсомольський штаб?

На будові не всі знають про існування штабу. Одні заперечують, що такого зовсім немає. Інші впевнено відповідають, що, здається, комсомольський штаб колись був. І справді, штаб у свій час обирали. Тепер з відвертого визнання його начальника майстра на спорудженні головного корпусу Н. Петровської ми остаточно впевнилися в його бездіяльності. Про те, що на будові штаб існує про

участь штабіста може йти мова, коли Н. Петровська не знає своїх, навіть елементарних функцій.

Можливо, роботою штабу в якійсь мірі цікавляться комсомольська організація будови і Новоукраїнський райком комсомолу? Секретар райкому А. Литвин, який, до речі, обраний членом штабу, в цьому році лише двічі побував на спорудженні цукрокомбінату.

НА БУДОВІ в переважній більшості працює молодь. Але серед неї — лічені одиниці ударників комуністичної праці. Високого звання не удостоївся жоден колектив. Правда, нещодавно був намір присвоїти звання комуністичного колективу бригаді теслярів М. Трубенка. Та на засідан-

доби і така нова форма контролю, як «комсомольський прожектор». О. Москаленко лише веде розмови про його створення.

Щоб пустити в дію першу чергу цукрокомбінату, в найближчі два-три місяці доведеться виконати чималый обсяг робіт на головному корпусі, довершити монтаж на теплоелектроцентралі. Якщо ж роботи будуть вестися такими темпами, як сьогодні, розраховувати на успіх не доводиться.

РЕЙДОВА БРИГАДА:
І. ЗВЯГІНЦЕВ — майстер бригади термоізолювальників, **Т. ЛУПАНОВА** — бригадир бетонників, **О. ЧЕРНЕЦЬКИЙ** — спецкор «Молодого комунара».

По-гіталовському, КОМПЛЕКСНО

Швидкісники

170-гектарну площу кукурудзи обробляють швидкісники колгоспу «Більшовик» Володимир Самусенко та Іван Шевченко. Обробіток ведуть за методом О. В. Гіталова без затрат ручної праці. Ініціативу подав Володимир Самусенко. Він зобов'язався доглядати ділянку площею в 250 гектарів і зібрати з кожного більше як по 50 центнерів зерна.

Хоч Володимир працює механізатором не так давно, та вже домігся слави передовика артлі.

Антон Денисович Павлов — обліковець тракторної бригади колгоспу, задоволений роботою молодих швидкісників.

П. КОШМАН.
с. Серебряне Новогеоргіївського району.

ЗА ПЕРШИМ ОБРОБІТКОМ — ДРУГИЙ

Добре працюють комсомольці артлі ім. Орджонікідзе на своїх комсомольських гектарах. Кожного року вони вирощують високу врожаї кукурудзи. В нинішньому році молоді артлі дала слово зібрати по 60 центнерів кукурудзи в зерні. Молоді механізатори Георгій Козинець та Микола Сушко вчасно провели затримку вологи на ділянці. Одночасно з високим зерном внесли в ґрунт органомінеральну суміш. За методом О. В. Гіталова механізатори проборонували площу до і після появи сходів. Цим вони припинили ріст бур'янів.

Не менше 22 — 24 гектарів за зміну обробляють Георгій Козинець та Микола Сушко. Зараз механізатори артлі приступили до дру-

КОЛГОСПНИКИ

Голованівського району вибирають високий врожай цукрових буряків. В перших рядах трудового наступу йде молодь. На знімках: (справа) Петро БЕЗЛЮДЬКО з колгоспу імені Шевченка. Він лише другий рік водить трактора, та за цей час зарекомендував себе майстром справи. Колгоспники першої рілничої бригади, де він працює, дали слово зібрати не менш як по 340 центнерів коренів з гектара. Комсомольсько-молодіжна ланка Євгеній СКРИПАР з артлі імені ХХІ з'їзду КПРС зобов'язалася в цьому році одержати по 350 центнерів буряків на кожному з 23 гектарів. Своєчасно було внесено місцеві і мінеральні добрива. Буйнолісті рослини рясно вкрили землю. Тож і раді дітчата, повертаючись з поля (знімок зліва). Види на врожай хороший!

Фото В. КОВПАКА.

У БОБРИНЕЦЬКОМУ училищі механізації сільського господарства нещодавно розпочалися заняття. Уже в перші дні старанними учнями зарекомендували себе М. Мороз, Д. Корішній, П. Никитенко, Г. Мишенюк.

О. ЧУХНО,
учень училища механізації сільського господарства № 2.

СОНЦЕ ще тільки-тільки виступило на сході, а Степан Яшин, Женя Кравчук, Іван Бужак, Слава Кошміль та Микола Грамчук виганяють на пасовисько своє стадо. Хлопці доглядають молодіжак великої рогатої худоби. За минулий місяць вони добилися непоганих успіхів: щодобовий приріст кожної голови становив 1200 грамів.

П. СІРКО.
Колгосп «Україна» Компаніївського району.

УЧЕНИЦІ Серебрянської восьмирічної школи Галія Харченко, Валія Тертишина, Оля Кодаченко часо бувають на колгоспних фермах. Дівчата допомагають матерям у роботі, готують статі дояркам, свинаркам. Після закінчення школи подруги вирішили працювати на фермах.

І. КОЧЕРГА.
с. Серебряне Новогеоргіївського району.

МИ з нетерпінням чекали цієї подорожі. І ось нарешті село Кримка Миколаївської об-

ласті. Тут діяла під час гітлерівської окупації комсомольсько-молодіжна підпільна організація «Партизанська іскра». Більшість молодих месників загинула в фашистських концтаборах. Зараз в селі героям споруджено пам'ятник. Мн, піонери, біля могили загиблих поклялися бути такими, як і вони: мужливими, сміливими, відданими нашій Батьківщині.

Г. СЕЛЮТИНА,
учениця дев'ятого класу Глявинської середньої школи Новоукраїнського району.

ДОВГИЙ час в Таловобалківському сільському клубі діючі фільми демонструвалися на один апарат — по частинах. Нарешті, клуб одержав стаціонарну установку. Щоб встановити проєктор, необхідно було переобладнувати кінобудку.

На комсомольських зборах першої бригади старший кіномеханік В. Крига запропонував збудувати кінобудку силами комсомольців. Пропозицію охоче підтримали. Закіпила робота біля клубу. Добре працюють Ж. Антипенко, В. Гараско, Л. Шаблій, М. Тандюра. Справа посувається швидко. Мине кілька днів і новий стаціонар стане до ладу.

П. ПОЛЯРУС.
Новогеоргіївський район.

БАГАТИЙ книжковий фонд у Грушківській сільській бібліотеці. Тут — понад 12 тисяч примірників різної літератури.

В нинішньому році завідувач бібліотекою Григорій Чаповський разом з активістами вирішили попрацювати так, щоб книгу читали в кожному будинку. І ось 30 книгонош вирушили на село. Незабаром в бібліотеку записалось майже 400 читачів, а всього їх тепер понад 1250.

Добру ініціативу проявив колгоспник Степан Донюшин. Він організував видачу книг з власної бібліотеки у себе вдома. Тепер ними користуються майже 160 односельчан.

М. ШЕВЧУК.
Ульянівський район.

Кришталевий глобус — РАДЯНСЬКОМУ ФІЛЬМОВІ

ПРАГА, 25. (ТАРС). У Карлових Варах закінчився міжнародний кінофестиваль. Радянська кінематографія була представлена на фестивалі художніми фільмами — «Дев'ять днів одного року» Ромма і «На семи вітрах» Ростюцького, а також короткометражним фільмом Васильєва «Мені посміхається життя».

Найкращим фільмом фестивалю було визнано твір М. Ромма про людей високого почуття обов'язку. Фільм «Дев'ять днів одного року» удостоєний великої премії — Кришталевий глобус.

Дві головні премії було присуджено італійському фільмові «Жебрак» і англійському фільмові «Крапля меду». Кубинський фільм «Педро іде в Сьерру» удостоєно спеціальної премії для молодих творчих працівників. Фільмам ЧССР і НДР присуджено почесні медалі.

Важливим і новим моментом у програмі кінофестивалю був симпозиум представників молоді кінематографії країн Азії, Африки і Латинської Америки, в якому взяла участь делегати з 16 країн. У рамках симпозиуму було показано 19 фільмів цих країн. Міжнародний комітет симпозиуму присудив першу премію в'єтнамському фільмові, другу — алжирському фільмові, третю — кубинському фільмові.

ДРУЖБА, ЗАВ'ЯТТЯМ СКРИПЛЕНА

Скільки сягнеш оком, пролягли степи колгоспу імені Куйбишева — однієї з заможніших артілей Новомиргородського району. Скільки-то праці доводиться прикладати тут. Але у колгоспників є серйозна підмога в особі учнівської виробничої бригади, що створена при Панчівській середній школі. Цьому колективу вже більше чотирьох років, стаж немалий. І трудових перемог на рахунок бригади багато. Торік, наприклад, школярі виростили по 101 центнеру качанистої на 25-гектарній площі. За сумлінну працю на ланах обком комсомолу та обласно преміювали виробничу бригаду потужним трактором «Владимирець». Ще з більшим ентузіазмом взяли тепер до праці панчівські учні.

Хто буде водити нову машину? Власне, таке питання і не поставало перед нами. Запрошувати тракториста з колгоспу не довелося, 40 юних механізаторів залюбки сіли б за кермо. Та шкода, що це неможливо.

Тільки кращі, найбільш старанні будуть по черзі водити трактора під час польових робіт, — попередив викладач М. Ф. Лазаренко.

А кращі — це Володимир і Анатолій Босько, Володимир Воропай і Светлана Добровольська, Ольга Касьян і Галина Дубчак, Марія Барбой і Катерина Золотаренко. Не дивуйтеся, що серед кращих так багато дівчат, вони й справді

дуже захоплюються машинами.

На всіх 25 гектарах учнівської бригади добре зійшла кукурудза. І ось настав день, коли старшокласники дружно вийшли з сапками на ділянку. Між рядками до цього вже пройшов культиватор, але ж треба вирвати кожен пасинок, виспати траву навколо кожного гнізда. Робота була швидко закінчена. Першими вийшли на межі Лідія Мірошніченко, Віра Погрибна, Ніна Яніка, Володимир Воропай. Пройде не так уже й багато часу, і кукурудза гуццavo зашумить лалатим листям, а великі качани з добрим зерном важко повиснуть, гнучи товсте стебло.

Вміємо ми і відпочивати добре. Часто робимо культпоходи в кіно, збираємося на них майже всією бригадою. Бурхливо проходять обговорення хороших книг, які захоплюють кожного. І на концерти у клуб з задоволенням ходимо. Та й самі їх ставимо для односельчан, бо у нас майже кожен — учасник шкільної самодіяльності. Систематично виходить стінгазета, яка розповідає про всі справи в бригаді.

Завзято трудимся, цікаво відпочиваємо. Попереду нас чекає чудова екскурсія у сонячний Крим.

Ю. ГАДЖІЄВ,
член учнівської виробничої бригади Панчівської середньої школи.

КЛИЧЕ ЖИТТЯ СІМНАДЦЯТИРІЧНИХ * В ГОСТЯХ У МАТЕРІ ЮНОГО ГЕРОЯ * Будні учнівської виробничої

ЕКЗАМЕН НА ЗРІЛІСТЬ

ЦЮ ЩИРУ, просту розповідь про своїх друзів, про себе повідала мені у Первозв'язці заохана в рідне село комсомолка Галина Бойко. А пригадала вона мені, ця розповідь, після того, як прочитав звернення петрівських випускників до всіх юнаків і дівчат області, що в цьому році закінчили школу. Торік первозв'язці всім класом вирішили йти працювати в місцеву артіль імені Шевченка Кіровоградського району. Галя мало говорила про труднощі. А вони, безумовно, були. Саме з-за них через рік колектив не долічався в своїх рядах багатьох. Вийшли з лав, дезертирували, кинулися на пошуки легшого хліба. Хоч кожен добре знав: його руки тут найбільш потрібні. Залишилися стійкі, мужні. Вони дотримали даного старшим слова.

1.

«Давно, друзя, веселе,
Простились ми со школою,
Но каждый год
Мы в свой приходим класс...»

Здалеку лине цей наспів, такий ніжний, красивий і трошечки сумний. Він кличе. Тривожить. Нагадує... Хіба забудеш той день? Випускний вечір. Танці до світанку. А потім всім класом зустрічали схід сонця. Ранок прокидався невимовною красою. Про що думав тоді кожний з нас? Скромному Грині Лебедченку, мабуть, уявлявся новенький «газон», тільки обов'язково з «победовським» сигналом. Русявий Віктор Вовченко прагнув зблизити різнобарвну красу природи, щоб потім хоч частинку її відобразити

барвами на папері. Чорний і запальний, як циган, Миша Масанін, напевне, плетив надію про хороший фотоапарат, гармошку чи мотоцикл. А Василь Сударник мріяв про море.

Ось і прийшла до нас зрілість, — замряно промовив хтось.
— Це ще не зрілість, — відповіла Галина Василівна Крипак, наш класний керівник і найкращий наставник. — Справжнню зрілість ви, друзі, завоюєте своїми справами, життям своїм. Ось ви вирішили всім класом піти працювати в рідну артіль. І, мабуть, самі ще не розумієте, що це перший екзамen на зрілість трудову. Отак і крокуйте по землі впевнено і твердо. Не забувайте, що земля не прощає зради...

2.

ДІВЧАТ зустріла випадково. Раді такі: адже кілька днів не бачилися. Найперше — ділимося новинами. Вони й хороші, і погані. Олена Фоменко аж сяє від радості.
— Можеш поздоровити. Доярка я, о! Закріпили за мною групу корів.
Де не візьмись, підбігають Люба Кича і Міла Терещенко. Вони обидві погодилися працювати на птакофермі.
— Як же там у вас, дівчата?
— Нічого, — випало Любу, — весело! Цілий день гамір не стихає. У вухах вже лясить.
Враз Міла чомусь спохмурніла:

3.

ДОДОМУ повернулася пізно. Збори комсомольські були. Матеріальні ХХІІ з'їзду партії обговорювали. Кожний конкретно собі план намічав. Люба Кича і Міла Терещенко вирішили одержати від кожної курки-несучки по 150 яєць за рік, Олена Фоменко — надіти від кожної корови в середньому по 2200 літрів молока. Кожний говорив про наболіле, ділився планами, мріями. Виступив секретар партійної організації Василь Сергійович Ткаченко.
— Хороші у вас мрії, — сказав. — Прагнення справ-

ді комсомольські. Дивлюся на вас і думаю: клуб хороший збудувати б вам, щоб було де веселитися. Та почекайте трохи. Самі ро-

зумієте і дитячі ясла треба обов'язково збудувати, і тваринницькі приміщення

з повною механізацією... А клуб обов'язково збудуємо. Красивий і світлий...

4.

ВАХТУ вривається Люба.

— Ой! Аж захекалась. Дош пустився...

— Де це ти вешталася?

— У нас в клубі диспут був про місце людини в житті. Ой, наговорилися... Светлана Леонідовна за приклад ваш клас поставила. Дивіться, каже, всім класом після десятирічки пішли в артіль працювати. В газеті про них писали.

— Е-е, знайшла кого хвалити, — висуває з-під ковдри голову сестричка Валя. — Половина розбіглася.

— Замовкни, — кажу.

— Що, правда очі коле?

А розбіглися ж, — покотить вона. — Іван Пугач пожежником у Кіровограді, Микола Гречин борщі вчиться варити, теж у місті. Мисько Галина поїхала за тридев'ять земель, і десь працює дояркою, аби не дома. Петро Муштанов подвір'я підмітає біля цирку...

— Та замовкни, прони-ро, — подає голос тато. — А ти не переживай так, Галинко. Землю, як і любов, не нав'яжеш. Нема в них у душі отого хліборобського, заради чого людина все перенесе. Отож і подалися в мандри.

5.

РОЗБИТИМ путівцем йдемо додому. Грязюка чавкотить під ногами. Назустріч повзе трактор з причепом.

Приві-і-т, — надривається Гриша Лебедченко, щоб ми його почули. — По жо-о-ом іду!

За гуркотом мотора ледве розбираємо. Курси шоферські закінчив, а от машини ніяк не одержить. Тому й називає себе «дипломованим вантажником». Веселий, щирий хлопець.

В саду зустрічаємо нашого колгоспного садовода Антоніну Гнатівну Ігнатєву.

6.

КОЖНОГО вечора на танцях чи в кіно, на репетиції чи й просто так зустрічаємося ми, колишні однокласники, а шні колгоспники: «дипломовані й вантажники» Гриша Лебедченко, пташниця Люба Кича і Міла Терещенко, машиніст дизельної установки Вася Сударник (він, звичайно, шось розкаже про море), мірошник Миша Масанін. Пригадаємо шкільні роки, поговоримо про справи артілі й особисті. А коли зірки краплинками розповзуться по небі, а землю огорнуть сутінки, Міла красивим голосом заводить: — Пока я ходить умею... І всі тихо і здружено підхоплять: — Я буду щти вперед...

В. КУЗЬМЕНКО,
наш позаштатний кореспондент.

— Значить, студентки? — питає.

— Так, — відповідаємо з Оленою.

— А ми з Мілою булькнули, — зітхає Люба Кича.

— Нічого, дівчата. У вас же все попереду. Підготуйтеся краще, обов'язково поступите, — втішає їх Антоніна Гнатівна. — До речі, Галя, — звертається до мене, — будеш працювати в садовій бригаді.

Радості немає меж. Сад я люблю. Це ж моє заповітне бажання. Цю мрію я плекаю ще змалку.

ВИСТАВКА ГРАФІКН в Кіровограді

МИНУЛОЇ неділі в фойє обласного музично-драматичного театру імені М. Л. Кропивницького відкрилася виставка творів української радянської графіки. На ній експонується 50 робіт, що виконані митцями України за останні два роки.

Поруч з роботами видатних майстрів — народного художника В. Касіяна, народних художників УРСР О. Пащенка, В. Литвиненка, За- служеного діяча мистецтва УРСР М. Глуценка — на виставці представлені твори талановитої молоді, яка лише кілька років тому закінчила Київський художній інститут. Це — І. Селіванов, В. Панфілов, Б. Гінзбург, В. Новаківський, І. Черніков, Ю. Мітрохін. Серед представлених експозицій привертють увагу твори В. Касіяна «В. І. Ленін», «Т. Г. Шевченко», О. Пащенко «Будівництво Кремесу», серія робіт І. Селіванова «Арсенальці» та ін.

Виставка буде експонуватися весь театральний сезон 1962 — 1963 років. Вона, безумовно, принесе велике естетичне задоволення всім любителям образотворчого мистецтва.

І. СМОЛЯК,
науковий співробітник дирекції художніх виставок України.

ПОЧИНАЄМО ПЕРЕКЛИЧНУ ТАБОРІВ

БЛИЗЬКО 80 колгоспних і міжколгоспних, 14 профспілкових піонерських таборів області розпочали свою роботу. Щодня в них відбуваються цікаві події: екскурсії і походи, зустрічі і концерти. Діти приходять на допомогу колгоспникам, вирушають збирати металолом. І в кожному юному колективі щоразу цікавляться: а як-то в інших таборах, які у них новини? Тож починаємо перекличку «піонерських республік».

Перше слово вже було надане працівникам табору обкому профспілки працівників зв'язку (номер газети за 20 червня). Сьогодні ж вміщуємо кореспонденцію з м. Бобринця.

Чекаємо ваших листів, волаті і вихователі, начальники таборів і юнкори.

ДІТИ, які відпочивають в піонерському таборі, створеному при Палаці піонерів, найбільше уподобалися гри в сніжки. Так, так, саме в сніжки, хоч зараз сонце щодня пече немилосердно. Справа в тому, що значна частина наших «таборитів» — більше 50 хлопчиків і дівчаток — зайнята у хореографічній картинці «Пори року». А танці починаються з «Метелиці». Далі йде «Веснянка», а потім «Жнива». Танці так захопили школярів, що бажано їх записати в гурток вивчалося більше, ніж було потрібно. Всім сподобався також жартівливий танець «Рибалка», молдавські «Юла», «Смуглянка». А молодішій групі найбільше до смаку прийшовся «Російський танець».

Та не тільки хореографією захоплюються діти. Я розповідаю про це докладно тому, що сам керую танцювальним гуртком. У нас є волейбольна і футбольна команди, організуємо змагання з вихованцями місцевої дитячої спортшколи. Баскетбольну команду почали створювати, кілька дів-

чаток захоплюється тенісом. Нам відвели м'який пляж, так що є де проводити час у спеку. Часто ходимо на екскурсії в парк, буваємо в туристських походах. Старшокласники вирушають у 35-кілометровий похід по Інгулу. Запланували побувати в Кожанівці і показати дітей на моторному човні. Спортивні зустрічі з піонерами Степанівського і Тарасівського таборів теж не забули включити до плану. Безумовно, всюди, де будемо в гостях, даватимемо концерти. Артисти у нас хоч і маленькі, але беручкі до діла, ретельно готуються до кожного виступу.

Табір працює перший рік. До нього записалися майже всі діти, які залишаються на літо в м. Бобринці —десь близько 200. Вдень вони приходять до табору, братимуть участь у масових походах, а спати, їсти — вдома. Отже, батьки, йдучи на роботу, можуть не турбуватися про те, як проведе свій час їхня дитина.

В. КОЛІСНИЧЕНКО,
масовик піонерського табору.

КОЛИ гітлерівці жорстоко катували юного партизана Григорія Нікору, він востаннє згадав свою маму. І це надало йому сил. Юнак мужньо загинув, не склавши жодного слова зради.

Багато років минуло відтоді. Від гори посівля Ірина Сидорівна. Але якою гордістю кожного разу світаються очі матері героя, коли розповідає вона учням Мартоносівської школи Новомиргородського району про свого сина. «Будьте такими, як він», — навчає вона дітей.

На знімку: І. С. НІКОРА серед школярів.
Фото В. КОВПАКА.

„ПРОМЕТЕЙ“ в авіаційному інституті

Пуркіт, схожий на грім, здригнув зал для глядачів, і через мить все поринуло в п'ятьму. Десь справа з'явилась яскрава біла крапка і ривками поповзла через екран. Вона досягла протилежного боку, зупинилась, потім побігла назад, посеред екрану затрималась, почала рости і... перетворилась в портрет композитора Олександра Скрибіна.

Так в Казанському авіаційному інституті почалося виконання симфонічної поеми Скрибіна «Прометей». Звуки оркестру і стрімка зміна кольорів, бликів, вогнів захоплювали, вабили глядачів у фантастичний танок музики і кольору.

Боротьба добра і зла... Перемога світлого... Фінал: всі кольори райдуги яскраво спалахнули на екрані — і повна темрява. Кінець.

Глядачі палко вітали виконавців — студентів авіаційного інституту.

Багато праці довелося прикласти майбутнім авіаційним інженерам, щоб оживити поему вогню. Коли Геннадій Пронін і Олег Шорников надумали здійснити постановку «Прометей», вони самі ще до пуття не знали, як це зробити. Їхні товариші із наукового студентського товариства пропонували збудувати спеціальну машину — аналізатор музики. Кожному звуку повинен був відповідати певний колір на екрані.

Однак, уважно вивчаючи партитуру Скрибіна, студенти переконалися, що неможливо передати задум композитора лише механічно. Як відомо, Олександр Скрибін залишив після себе партитуру «Прометей» з партією світла. Але розшифрувати цю партію ще нікому не вдалося.

А без розшифровки не можна було й відтворити її на екрані.

Почалась копітка роботи. Студенти разом з старшим викладачем Казанської консерваторії Абрамом Юсфіним звертались до сучасників композитора, вивчали його записи, листувались з Будинком-музеєм Скрибіна в Москві.

Нарешті вдалось розшифрувати партитуру світла в «Прометей». Було знайдено зовсім особливе скрябінське співвідношення між світлом і музикою. У Скрибіна колір і світло не тільки посилювали враження, але й вели самостійні партії. Іноді світло акомпанувало звукові, а часто у кольора виявлялась своя «мелодія».

Незабаром в КАІ утворилась група «скрябінців». Вони готувались до прем'єри. В різні кольори фарбувались тисячі електролампочок. Щоб кольори пересувались по величезному параболічному екрані площею в сто вісімдесят квадратних метрів, був споруджений складний пульт управління.

Успіх прем'єри і порадував і додав клопоту «скрябінцям». Довелось робити екран складним, а всю систему — транспортабельною, щоб можна було виїжджати з концертами світломузики за межі Казані.

Тепер студенти конструюють нову систему, яка дозволить на переносному екрані площею в 180 квадратних метрів одержати і будь-яке рівне світло різної інтенсивності, і рух фігур будь-яких задуманих кольорів. Системою будуть керувати дев'ять операторів кольороансамблю, підпорядкованих диригенту біля центрального пульта.

Екран охопить напівсферою половину залу для глядачів, — розповідає Абрам Юсфін. — Звук будемо відтворювати з ефектом присутності, тобто використаємо стереофонічний запис об'ємного звуку. І ще новинка — рухомий звук. Якщо мелодія виходить вгору, то одноразово за нею йде слідом і джерело звуку — це досягається за допомогою цілої системи динамічних гучномовців.

Новий колірний ансамбль і колірні установки дозволяють відтворити не тільки «Прометей», але й твори інших композиторів, написаних з партією світла.

Володимир СТРЕЛКОВ,
кореспондент АПН.

ЧЕМпіОНУ— ОДИНАДЦЯТЬ РОКІВ

П'ять днів тривали змагання в залі спортивного клубу «Зірка» з настільного тенісу, результати яких входили до заліку XVII спартакіади школярів Кіровоградщини. В поєдинках взяли участь команди 26 міст і районів області.

Переможцями в іграх юнацьких команд вийшли спортсмени обласного центру, на другому місці — юні тенісиста міста Знаменки. Зустрічі команд дивчат також закінчилися перемогою кіровоградських спортсменок, другими були юні тенісиста шахтарської Олександрії.

По десять краших тенісистів-юнаків і дівчат взяли участь в розігранні особистої першості. Не мала собі рівних в іграх дівчат учениця десятого класу Кіровоградської школи № 1 Алла Хорольська. Вона стала чемпіонкою області. На другому місці її землячка учениця п'ятого класу школи № 14 — десятирічна Люда Кохан.

Напруженими були поєдинки у зустрічах юнаків. У фіналі зустрілися — учень десятого класу Олександрійської школи № 2 Віктор Матюшин та учень шостого класу Кіровоградської школи № 18 Євген Йолкін. Перемогу з рахунком 2:1, а з нею і звання чемпіона Кіровоградщини здобув Женя Йолкін.

На цьому можна було б і закінчити розповідь про змагання тенісистів. Але хочеться декілька слів сказати про нового чемпіона. Йому одинадцять років. Маленьку ракетку він взяв у руки рік тому в секції спортивного клубу «Зірка». З самого початку Женя проявляв великі здібності до оволодіння технікою і тактикою гри в теніс. Тому й не дивно, що за рік він пробив шлях від спортсмена-наївачка до розрядника-чемпіона області. Зараз він має другий розряд дорослих.

Попереду у Жені широка дорога у великий спорт. Немає сумніву, що він під керівництвом тренера Бориса Сліпака, вмiєло поєднуючи навчання в школі із заняттям спортом, доб'ється ще краших успіхів.

В. ТВЕРДОСТУЛ.

Зустріч з друзями

Щороку в місто Гайворон приїжджають на практику студенти географічного факультету Одеського університету. Вони в нашому районі вивчають рослинний світ, силу течії ріки Південний Буг. А в цьому році теж прибула велика група студентів. Культурно-масова комісія при райкомі факультету підготува-

ЩЕ ДВА ОЧКА ЮНИХ ДИНАМІВЦІВ

У матчі на першість республіки з футболу, серед юнацьких команд майстрів, який відбувся на кіровоградському стадіоні спортивного клубу «Зірка», зустрілися місцеві динамівці та олександрійський «Шахтар». З самого початку гри відчувається перевага господарів поля. Вони все частіше і частіше обстрілюють ворота гірників. На вісімнадцятій хвилині півзахисник кіровоградців Анатолій Брайченко примушує гостей розпочинати гру з центра поля. На відпочинку команди йдуть з рахунком 1:0 на користь «Динамо».

Друга половина матчу також проходить під натиском кіровоградців. Правий півзахисник Віктор Петров подвоює рахунок. Через кілька хвилин центральний нападочий динамівців Станіслав Євсєєнко, після добре розіграної комбінації примушує олександрійців втретє розпочинати гру з центра поля. До кінця зустрічі м'яч ще раз побував у воротах «Шахтаря». В цьому — заслуга капітана динамівців Миколи Лютого, який красиво пробив одинадцятиметровий удар.

Змагання закінчилися з рахунком 4:0 на користь «Динамо».

І. РОДІН.

НОВИЙ МУЗИЧНИЙ ІНСТРУМЕНТ

На кожному концерті, який дають учасники художньої самодіяльності Кіндратівського клубу, танцюристи і співаки виконують номери під акомпанемент невідомого досі інструменту. Звук мелодійний, ніби бандура грає, але з відтінком цимбала. Це клавішна бандура, сконструйована місцевим жителем пенсіонером Іваном Панасовичем Гладіліним. Багато років він працював над розширенням музичних можливостей старовинного українського інструменту. Спочатку народний умілець створив діатонічну, потім хроматичну на 5 октав, і, зрештою — клавішну бандуру. Вона багато в чому відрізняється від своїх попередників: має 130 струн, тобто втричі більше від звичайної, дві клавіатури. Струни змонтовано всередині деки.

Новий інструмент дає змогу користуватися всіма тональностями, брати важкі і навіть неможливі для щипкової бандури акорди. Йї в однаковій мірі доступні для виконання чарівні українські пісні, плавна величавість російських мелодій. Свій новий інструмент І. П. Гладілін прикрасив вирізаним на грифі бюстом великого Кобзаря.

Новоархангельський район.

Столичний вуз чекає поповнення

Кіровоградський університет — один з найстаріших вузів країни. За свою більш як вікову історію він вніс великий вклад у розвиток вітчизняної науки і культури, виховав цілу плеяду визначних вчених, діячів культури, літератури і мистецтва, підготував численну армію висококваліфікованих спеціалістів.

Зараз на 12 факультетах навчається близько 12 тисяч студентів. Велика увага приділяється звуочній та вечірній освіті. З метою поліпшення системи заочного навчання в цьому році в університеті створено загальнонауковий факультет, завдяки чому студенти перші три роки навчаються за уніфікованими навчальними планами по відділеннях і лише потім (на IV—VI курсах) — на відповідних факультетах університету. Навчання на загальнонауковому факультеті (на першому етапі) здійснюється вузівськими кафедральними групами, створює умови для безпосереднього контакту із викладачами. До речі, такий факультет — філіал КДУ створено і у нас, в Кіровограді.

Щороку двері вузу широко відкриваються для нового поповнення студентської сім'ї — людей з певним життєвим досвідом і трудовими навичками, тих, хто прагне набутти міцні знання, щоб потім віддати їх народові, рідній Вітчизні. Усіх, хто вирішив здобути вищу освіту, чекає напружена праця.

Зустріч з друзями

ли млодіжний вечір друзів. Про студентське життя та навчання розповіли Віктор Шерига і Галина Суркова. Вони говорили про історію убового закладу, про визначних вчених, що у свій час вчилися в Одеському університеті, запрошували молодь нашого міста вступати до цього вузу.

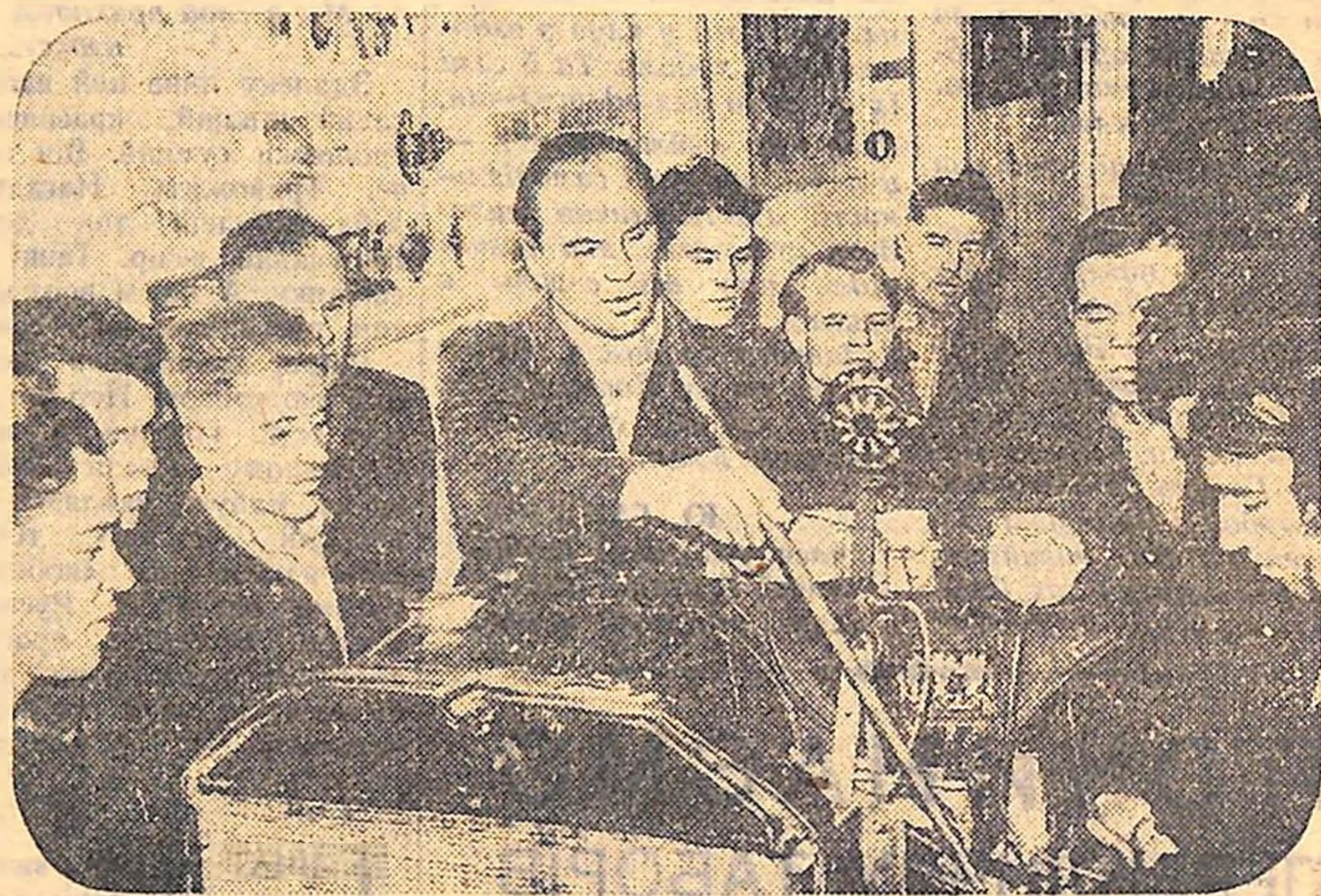
Потім гості дали чудовий концерт. Дотепно вів його конференсьє Едуард Род-

зінський. Глядачі захоплено аплодували і танцюристи, і поету-початківцю Віктору Мельнику, і співакам.

В наступні дні відбулися товариські зустрічі з баскетбола і волейбола між одеськими студентами і спортсменами міста та Закарпатської середньої школи.

І. ЛУЦЕНКО,

член культурно-масової комісії при райкомі комсомолу.

СУДНО, ЯКЕ БІЖИТЬ НАД ХВИЛЯМИ...

ЛЕНІНГРАД. (ТАРС). Широке судно дивної форми, що нагадує кузов великої пасажирської автомашини без коліс, стоїть біля причала. На кормі — пропелер, як у аеросаней.

Ось воно вирушає в дорогу. Але це відбувається не так, як звичайно. Гудуть мотори, а судно не рухається. Воно раптом піднімається над рівнем води, а вже потім рушає вперед. Судно біжить не по хвилях, а над ними. При цьому його корпус піднімається над рівнем води на 50—60 міліметрів. Воно не зазнає опору води, йому не страшні її мілини. Корабель перелітає над ними і мчить з швидкістю 50—60 кілометрів на годину.

У Ленінграді в Центральному проектно-конструкторському бюро Міністерства річкового флоту РРФСР закінчено випробування діючої моделі такого судна в одній дванадцятій натуральної величини. Модель буде відправлено на Виставку досягнень народного господарства.

Будівництво самого судна тепер закінчується на дослідно-експериментальному заводі Ленінградського інституту водного транспорту. Цей теплохід на повітряній подушці має в середній частині вертикально розташовані гвинти. Вони створюють потік повітря згори вниз, який і піднімає корпус над водою. Гвинт на кормі надає судну поступального руху.

ЦІКАВА СУМІШ

Вчені підрахували, що кожному кілограмові зерна до повного достигання потрібно не менш як 1200 літрів води.

Уральські брилянти, що їх виготовляють на Свердловській ювелірно-гранувальній фабриці з якутських алмазів, широко відомі не тільки у нас, але й за рубежом. Нанести на крихітний алмаз вагою 0,06 або 0,02 карата (1 карат дорівнює 0,2 грама) десятки граней — кажуть ювеліри — це все одно, що підкувати блоку. Уральські майстри блискуче справляються з цією роботою.

Важко уявити собі дерево без кори. Але такі форми насаджень є — це слакий лимон. Його створили вчені Грузії. Глази звичайного лимонного дерева пригинають до землі і закріплюють кілками. Згодом крона набуває горизонтального положення — росте в ширину. Дерево в такому вигляді легко прикріпити від холоду. Це дає можливість розводити лимони в місцях, де температура повітря доходить до 15 градусів.

У Середземному морі лежить острів Кімогос, в ґрунті якого є мильна глина. Жителі використовують її замість мила.

При Ульяновському районному комітеті ДТСАФФ працює автошкола, в якій готують шоферів. На знімку: в автомобільному класі. Веде урок викладач В. Дем'яновський. Фото В. АНДРЕЄВА.

Тво редактора
В. КРАМАРЕНКО.

Кінотеатр «Мир». Для дітей. «ПРИГОДНІ КРОША». Початок о 10 годині ранку, 12 та о 2 годині дня. «В НІЧ НА ТРИНАДЦЯТЕ». Початок о 4 годині, 6, 8 та 10 годині вечора.

Кінотеатр імені Держинського. «РОККО І ЙОГО БРАТІЙ». Початок (першої серії) о 1 та 4 год. 20 хв. дня, 7 год. 40 хв. вечора, (другої серії) об 11 год. 15 хв. та 2 год. 40 хв. дня, 6 год. та о 9 год. 20 хв. вечора. На літньому майданчику початок (першої серії) о 9 год. 15 хв. вечора, (другої серії) о 10 год. 45 хв. вечора.

Кінотеатр «Сивашець». На літньому майданчику «ЗМРАД». Початок о 9 год. 30 хв. вечора.

Кінотеатр «Хроніка». Широкоекранний хронікально-документальний фільм — подорож «СІМФЕРОПОЛЬ — АЛУШТА — СЕВАСТОПОЛЬ». Демонструється без перерви з 10 годині ранку до 9 годині вечора. Художній фільм «ВОСКРЕСІННЯ» (друга серія). Початок о 9 год. 30 хв. вечора.

м. КІРОВОГРАД, вул. ЛУНАЧАРСЬКОГО, 36.
Телефони: редактора — 56-12, відповідального секретаря — 56-14, відділів — 56-24.

Газета виходить у середу, п'ятницю і неділю.

«Молодий комунар» — орган Кіровоградського обласного комітету ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Кіровоградська обласна друкарня ім. Г. М. Димитрова.

БК 03142.

Зам. № 4014.